

STS de 23 de setembre de 2025, recurs 1135/2024

El dret a la carrera professional no pot quedar buit de contingut per inacció administrativa (accés al text de la sentència)

La controvèrsia es centra en determinar si **el personal estatutari de l'Organització Nacional de Trasplantaments (ONT) té dret al reconeixement i abonament del sistema de carrera professional, en els mateixos termes que el personal estatutari de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària (INGESA), o si aquest dret pot quedar condicionat a l'adopció prèvia de mesures organitzatives mitjançant resolució de la presidència de l'ONT.**

La qüestió es va plantejar davant la inactivitat de l'Administració, la qual, durant anys, no havia aprovat cap resolució organitzativa i havia denegat el reconeixement de la carrera professional i del respectiu complement retributiu.

L'interès cassacional estava en determinar si, atenent els termes de la disposició addicional segona del Reial decret 1825/2009, de 27 de novembre, es podia condicionar l'aplicació del sistema de carrera professional del personal estatutari de l'Organització Nacional de Trasplantaments i els seus efectes retributius a l'adopció de mesures organitzatives mitjançant resolució del seu president.

La qüestió tenia rellevància general perquè afectava el règim jurídic de la carrera professional del personal estatutari estatal i delimitava l'abast de les potestats organitzatives davant drets reconeguts normativament.

La normativa vinculada al cas és el Reial decret 1825/2009, de 27 de novembre, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Organització Nacional de Trasplantaments, respecte de la qual la disposició addicional segona implica l'aplicació directa del sistema de carrera professional de l'INGESA al personal estatutari de l'ONT.

També cal tenir en compte la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut Marc del personal estatutari dels serveis de salut, en concret els arts. 17.1.e), 40 i 43.2.e) relatius a la carrera professional com a dret i al respectiu complement retributiu.

De forma menys concreta però igualment important s'ha de considerar l'art. 40 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut i els arts. de 37 a 39 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, sobre el desenvolupament professional i el seu reconeixement.

El Tribunal Suprem va declarar que la disposició addicional segona del RD 1825/2009 **reconeix de manera directa i inequívoca el dret del personal estatutari de l'ONT a la carrera professional en els mateixos termes que el personal estatutari de l'INGESA. I respecte aquest dret va indicar que no és hipotètic ni indeterminat, sinó que té un contingut concret, ja desenvolupat i aplicat al personal de l'INGESA des de 2007. Per tant, qualsevol mesura organitzativa, ja sigui absent o no ho sigui, no pot condicionar aquest dret. La previsió relativa a l'adopció de mesures organitzatives mitjançant resolució del president de l'ONT té caràcter instrumental o accessori i en cap cas pot operar com a condició suspensiva de l'eficàcia del dret reconegut.**

La manca d'aprovació d'aquestes mesures no pot justificar la denegació del dret, atès que això equivaldria a deixar-ne l'efectivitat a la mera discrecionalitat o inactivitat administrativa.

D'acord amb l'art.29 LJCA el Tribunal Suprem va considerar que va ser una situació d'inactivitat de l'Administració, atès que existeix una disposició general que reconeix una prestació concreta, aquesta prestació no requereix un acte constitutiu previ per esdevenir, i a més han transcorregut més de quinze anys sense que l'Administració hagi actuat.

La inactivitat tampoc es pot justificar amb arguments pressupostaris atès que és un dret reconegut i la pròpia norma estableix que els efectes econòmics són aplicables des de la seva entrada en vigor a 2009.

Nogensmenys, el Tribunal Suprem va afirmar que **la situació del personal estatutari de l'ONT constitueix una discriminació no justificada respecte de la resta de personal estatutari estatal, vulnerant-se per tant l'art. 14 CE en el benentès que desenvolupen funcions en el mateix àmbit sanitari, estan sotmesos al mateix Estatut Marc i no existeix cap justificació objectiva i raonable que sostingui un tracte diferenciat.**

El Tribunal Suprem va fixar com a doctrina cassacional atenent els termes i la finalitat de la disposició addicional segona del Reial decret 1825/2009 que **no es pot condicionar l'aplicació del sistema de carrera professional del personal estatutari de l'ONT ni els efectes retributius que se'n derivin a l'adopció de mesures organitzatives** mitjançant resolució del seu president.

Per tant, va reconèixer el dret del personal estatutari de l'ONT a la carrera professional del personal de l'INGESA, amb els corresponents efectes econòmics i administratius, si bé no va reconèixer els endarreriments amb caràcter col·lectiu, ja que aquests han de ser reclamats individualment pels interessats.